

Balladen Om Briggen Blue Bird Av Hull

Det var Blue Bird av Hull
Det var Blue Bird en brigg
Som med sviktande stumpar stod på
Över soten i snöstorm med nerisad rigg
Själva julafton sjuttiofva
- "Surra svensken till rors, han kan dreja en spak."
Ropa skepparn
- "Alright boys, lös av!"
Och Karl Stranne från Smögen
Blev surrad till rors
På Blue Bird som var dömd att bli vrak

Han fick Hållö-fyrs blänk
Fast av snöglöpp och stänk
Han stod halvblind
Han fick den i lov
Och i lä där låg Smögen
Hans hem där hans mor
Just fått brevet från Middlesborough
- "Nå vad säger du Karl?"
- "Går hon klar?"
- "Nej, kapten!"
- "Vi får blossa för här är det slut."
- "Vi har Hållö om styrbord och brott strax i lä."
- "Ut med ankarna båtarna ut."
Men hon red inte upp
Och hon fick ett par brott
Som tog båten dom hade gjort klart
- "Jag tror nog" sa Karl Stranne "Att far min gått ut."
- "Emot oss, jag litar på far!"

- "Båt i lä!"
- "Båt i lä!"
- "Det är far, det är vi!"
- "Det är far min från Smögen. Hallå!"

- "Båt i lä!" sjöng han ut
- "Dom är här jumpa i, alle man vi blir bärgade då."

Det var Stranne den äldre
En viking en örn
Tog sitt renade brännvin

Ur vinskåpets hörn
Till att bjuda dom skeppsbrutna på
- "Hur var namnet på skutan?"
Han sporde och slog
Nio supar i spetsiga glas
- "Briggen Blue bird."
Det tionde glaset han tog
Och han slog det mot golvet i kras
- "Sa ni Blue Bird kapten? Briggen Blue Bird av Hull?"
- "Gud i himlen var är då min son?"
- "Var är pojken kapten för vår frälsares skull?"
Det blev dödstyst bland männen i vrån!

Gubben Stranne
Tog sakta sydvästen utav
- "Spara modern kapten, denna kväll."
- "Nämn ej namnet på briggen som har gått i kvav."
- "Nämn ej Blue Bird av Hull är ni snäll."
Och kaptenen steg opp
Han var grå han var tård
Stormen tjöt knappt man hörde hans ord
När han sa med självande röst till sin värd
- "Karl stod surrad och glömdes ombord."

Evert Taube